Door Reg. DSC kopie gezonden
aan

de Rechtspraak
Raad voor de rechtspraak

Ministerie van Justitie
DBOB/DJV/OAB/AL-OD
Dossier
Datum 31 JAN. 2011
Nummer
Aant.

Aan de minister van Veiligheid en
Justitie
Mr. I.W. Opstelten
Postbus 20301
2500 EH DEN HAAG

bezoekadres
Kneuterdijk 1
2514 EM Den Haag

correspondentieadres
Postbus 90613
2509 LP Den Haag

t (070) 361 97 23
f (070) 361 97 46

www.rechtspraak.nl

datum 27 januari 2011
contactpersoon
doorkiesnummer
faxnummer
e-mail
ons kenmerk
uw kenmerk
onderwerp Adviesaanvraag Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering met het oog op de verruiming van de mogelijkheden tot strafrechtelijke aanpak van huwelijksdwang

Geachte heer Opstelten,

Bij brief van 22 november 2010 met bovengenoemd kenmerk heeft u de Raad voor de rechtspraak (de "**Raad**") verzocht advies uit te brengen inzake het Wetsvoorstel tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht en het Wetboek van Strafvordering met het oog op de verruiming van de mogelijkheden tot strafrechtelijke aanpak van huwelijksdwang (het "**Wetsvoorstel**").

Het Wetsvoorstel voorziet in een verruiming van de mogelijkheden tot uitoefening van extraterritoriale rechtsmacht ten aanzien van de vervolging van huwelijksdwang (art. 5, lid 1, sub 6 Sr). Verder wordt het strafrechtelijke instrumentarium voor de aanpak van huwelijksdwang versterkt. In de eerste plaats wordt de maximum strafbedreiging van artikel 284 van het Wetboek van Strafrecht, op grond waarvan huwelijksdwang wordt vervolgd, verhoogd tot twee jaar gevangenisstraf. In de tweede plaats wordt het mogelijk ter zake van artikel 284, eerste lid, van het Wetboek van Strafrecht voorlopige hechtenis toe te passen. Dit maakt onder andere ook aanhouding buiten heterdaad mogelijk. Bovendien komen daardoor bepaalde strafvorderlijke opsporingsbevoegdheden beschikbaar die de opsporing van huwelijksdwang kunnen vergemakkelijken. In de derde plaats wordt de verjaringstermijn verlengd voor huwelijksdwang die wordt begaan tegen een persoon beneden de leeftijd van achttien jaar, zodat betrokkene meer tijd wordt gegeven om na te denken of het huwelijk is aangegaan onder dwang en om zich bewust te worden dat aangifte kan worden gedaan. Ten slotte wordt het Wetsvoorstel aangegrepen om de rechtsmacht ten aanzien van de vervolging van polygamie uit te breiden (art. 5a, lid 1, sub 5 Sr).

Gehoord de gerechten, adviseert de Raad als volgt.[1]

[1] De Raad voor de rechtspraak heeft op grond van artikel 95 van de Wet op de rechterlijke organisatie een wettelijke adviestaak met betrekking tot nieuwe wets- en beleidsvoorstellen die gevolgen hebben voor de rechtspraak. De adviezen worden vastgesteld na overleg met de gerechten. De Raad voor de rechtspraak is een adviescollege in de zin van artikel 79 en 80 van de Grondwet. Bij het opstellen van zijn adviezen beoordeelt de Raad de voorgenomen wet- en regelgeving

Kopie 04/02/2011

datum 27 januari 2011
kenmerk UIT 2863 ONTW / SR
pagina 2 van 2

Advies

1. Algemene opmerking

De Raad onderschrijft de aanpak van huwelijksdwang. De Raad heeft geen inhoudelijke opmerkingen.

2. Werklast

Het Wetsvoorstel zal naar verwachting leiden tot een (zeer) geringe toename van het aantal strafzaken. De werklastgevolgen zijn daarom niet noemenswaard.

3. Slot

Indien na het uitbrengen van dit advies het Wetsvoorstel op belangrijke onderdelen wordt gewijzigd of indien uit nadere uitvoeringsregelgeving belangrijke werklastgevolgen voortvloeien, dan wordt de Raad graag in de gelegenheid gesteld daarover aanvullend te adviseren. Met het oog op de voorbereiding van de gerechten op de invoering van het uiteindelijke Wetsvoorstel, stelt de Raad het op prijs als hij geïnformeerd wordt over de indiening van het Wetsvoorstel bij de Eerste Kamer en de plaatsing van de definitieve wetstekst in het Staatsblad. Ook eventuele nadere regelgeving volgend op dit Wetsvoorstel met gevolgen voor de rechtspleging valt binnen het adviesrecht van de Raad. Voor zover van toepassing, ontvangt de Raad graag een adviesaanvraag voor deze nadere regelgeving.

Hoogachtend,

h/u

in het bijzonder op de gevolgen voor de organisatie en de werklast van de gerechten en op de (praktische) toepasbaarheid en uitvoerbaarheid. Rechters zijn bij de behandeling van individuele zaken niet gebonden aan de inhoud van de wetgevingsadviezen van de Raad voor de rechtspraak.

Kopie 04/02/2011